

ЗАБАВНО ОТИДЕ СКОРО ДА ВИДИ ТОЖ СТРАННЫЙ ФИЛОСОФЪ. ТОЙ ГЫ НАМЪРИ, И БЕЗЪ ДА ГЪБИ ВРЕМЯ, ПОКАНИ ДА ГЫ ЗАВЕДЕ У ДОМА СИ, ДѢ-ТО ГЫ ЧАКАШЕ ГОТОВЪ СТОЛЪ И ВСАКАКВЫ ДС-ТІА. ТѢ ПО ОКЫЧАД СИ ПОХАПНАХЪ МАЛКО СЪХЪ ХЛѢБЕЦЪ, ПИХЪ ВОДИЦЪ И БЛАГОДАРИХЪ БОГА, КОЙ-ТО ДАВА ВСИЧКО ДОБРО.

МЕЖДЪ ТОВА ЛИВАНІЙ ЗАХВАНА ДА ИМЪ ПРѢДЛАГА ВСАКАКВЫ ПЫТАНІА ЗА МЪДРОСТЬ-ТЪ, А ТІИ НАПРОТИВЪ МЪ ПРИКАЗВАХЪ ЗА ВѢРЪ-ТЪ, И СЪ СИЛНЫ-ТѢ СВОИ ДЪМЫ МЪ ДОКАЗВАХЪ ВЪ КАКВО СТОИ ИСТИНА-ТА. ТОЙ, КА-ТО ПОЗНА КОЕ КАКЪ Е, ПРОДЪМА: АКО Е РѢ-ЧЕНО ОТЪ БОЖІИХЪ-ТЪ ПРОМЫСЛЪ, ТО КОЙ МОЖЕ ДА СТОИ НА СРѢЩЕ? СѢТНѢ ИЗВЫКА: ГОЛѢМО ДОБРО ЩЕ МИ СТОРИШЪ О ВАСИЛІЕ, АКО ПОЗ-ВОЛИШЪ ДА ЧЮЖТЪ МОИТѢ УЧЕНИЦЫ ОНОВА ЩОТО ТЫ ЩЕ ПРИКАЗВАШЪ. О, МОЖЪ ЛИ ДА ЗАПРѢТІХЪ? ОТГОВОРИ ВАСИЛІЙ. ЛИВАНОВЫ-ТѢ УЧЕНИЦЫ ОТЪ ЛЮБОПЫТСТВО БѢХЪ СЪБРАНИ ВЪ ДВОРАТЪ И, ПОКАНЕНИ ОТЪ ЛИВАНІА, ВИДѢ-ХЪ ЛИЦЕ-ТО ВАСИЛІЕВО. ТОЙ НАЧНА ДА ГЫ УЧИ И ПОДЧАВА ВЪ ДЪШЕВНЪ ЧИСТОТЪ, ТѢЛЕСНО БЕЗЪСТРАСТІЕ, КРОТКО ПОВЕДЕНІЕ, ГЛАСЪ УМѢ-РЕНЪ, СЛАДКОДЪМІЕ, ДДЕНІЕ И ПІЕНІЕ УМѢРЕННО